

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

4 oktober 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de rol van de overheden in de kabelinfrastructuur	1
Met redenen omklede motie	4
 Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over een bijdrage van de burgemeester van Wemmel in het gemeentelijk informatieblad met betrekking tot de institutionele situatie in de Vlaamse Rand	 4

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de rol van de overheden in de kabelinfrastructuur

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de voorbije weken was er vooral in de financiële pers één grote hype, namelijk de beursgang van Telenet. Telenet is zowel bij de particuliere als bij de institutionele – ook buitenlandse – beleggers een echt succesverhaal geworden. Het vervolg van dat succesverhaal hangt af van de beurs-evolutie.

Het lijkt me de moeite om eens een debat te organiseren over de aandeelhoudersstructuur bij Telenet, vandaag en na de beursgang. Vandaag is 34 percent van het aandeelhouderschap van Telenet in handen van de gemengde intercommunales, bijna 15 percent is in handen van de GIMV, 5 percent zit bij Electrabel, 9 percent bij de zuivere intercommunales, 15 percent bij een financieel consortium en 21 percent is in handen van het Amerikaanse Liberty. Na de beursgang zullen naargelang de waarde van het aandeel de gemengde intercommunales terugvallen op 16 percent, de GIMV op 4 percent, Electrabel verdwijnt, Interkabel valt terug op 4 percent, het financieel consortium op 4 percent, Liberty behoudt 21 percent. Het belang van de overheden, zowel zuiver als gemengd, zal na de beursgang dus geminimaliseerd worden.

Intussen stellen we vast dat de zuivere intercommunales, dus Interkabel, niet zijn ingegaan op een bod van Telenet hoewel er al een aantal jaren onderhandelingen bezig zijn tussen Telenet en Interkabel over het gebruik van het digitaal platform en de kabel. De zuivere intercommunales zijn ook gestart met interactieve digitale televisie zonder aan het abonnementsgeld te raken. In Limburg en in delen van West-Vlaanderen en Antwerpen moest men wel een decoder en een smartcard aankopen.

Er is onderhandeld over de vraag of Telenet het algemene netwerk zou kopen, maar dat is niet doorge-

gaan. Er is ook geopteerd voor het gebruik van de kabelinfrastructuur om de interactieve televisie van Telenet te verspreiden, met een zekere exclusiviteit. Daar stond natuurlijk een prijs tegenover. Er moest zo'n 110 miljoen euro worden betaald aan de zuivere intercommunales, dus ook aan de gemeentelijke aandeelhouders. Na 8 jaar zou dit bedrag oplopen tot 300 miljoen euro.

Er is ook sprake geweest van themakanalen die per kanaal zouden worden betaald, tot zo'n 1,8 miljoen euro per kanaal. Dat zou een jaarlijks weerkerende vergoeding zijn. Dat was echter te veel voor Telenet.

De moraal van het verhaal is dat het bod niet doorgaat. Ik heb daar bedenkingen bij. Ik ben bij een aantal West-Vlaamse gemeentebesturen nagegaan of zij geïnformeerd waren over het bod van Telenet. Bijna alle gemeentebesturen hoorden het in Keulen donderen. Zij hadden het vernomen via de media maar waren formeel niet op de hoogte gebracht. Het management van de kabelmaatschappijen heeft dus blijkbaar niet alles doorverteld aan zijn aandeelhouders. Ik laat in het midden of er dan wel een overname of een samenwerking zou zijn geweest, maar ik stel me in het kader van een democratisch bestel toch vragen over deze manier van werken.

Ik vind dit ook een gemiste kans voor de kijker en consument. Iemand die in Oostende gaat wonen, en geïnteresseerd is in interactieve televisie moet zich een digibox aanschaffen. Als die persoon na 2 jaar verhuist naar Nieuwpoort of Middelkerke, moet hij opnieuw een digibox kopen omdat hij daar onder het werkingsgebied van een andere intercommunale valt. Daarnaast is er ook nog de digibox van Belgacom. Het is dan ook duidelijk dat hier niet kan worden geprofiteerd van schaalvergroting en knowhow.

In het buitenland is de situatie helemaal anders. In Groot-Brittannië bijvoorbeeld gaan de twee grote kabelmaatschappijen samensmelten. Zelfs Wallonië heeft een geïntegreerd kabellandschap.

Telenet is gedeeltelijk vanuit de politiek opgericht. De kabelstructuur is meer dan interactief televisie kijken. Het oorspronkelijke businessplan van Telenet ging over veel meer dan televisie kijken. Er zijn nu schitterende experimenten via de kabel zoals Telese-

nior in Kortrijk, bewaking via de kabel, enzovoort. Er zijn dus verschillende mogelijkheden.

Er is geen politiek debat gevoerd over dit bod van Telenet. De kabelinfrastructuur is nochtans een belangrijke infrastructuur in Vlaanderen, zeker in het kader van de problematiek van ons industrieel-economisch beleid.

Na de beursgang van Telenet blijft er een belangrijk aandeelhouderschap van alle overheden en semi-overheden, wat belangrijk is om een vorm van publieke dienstverlening te bewaken.

Mijnheer de voorzitter, er moet hoe dan ook een debat komen over de rol van de overheid binnen de kabelinfrastructuur na de beursgang. De aandeelhoudersstructuur blijft behouden, maar in 2007-2008 zullen de Amerikanen de kans krijgen om in een tweede ronde die aandelen over te nemen. Natuurlijk is de koers van het aandeel op dat moment onvoorspelbaar. Men speculeert op het feit dat het een groeiaandeel zal zijn waarbij de dividenden niet worden uitbetaald. Indien het aandeel na 2 jaar sterk is gestegen, zullen de gemeenten alles wellicht zo snel mogelijk willen cashen. Indien echter het aandeel het niet goed doet op de beurs, zullen ze misschien ook willen cashen en zullen wellicht ook de Amerikanen geïnteresseerd zijn. Liberty voert momenteel op de Zwitserse en andere markten een vrij offensieve politiek. De kans is dan ook reëel dat het aandeelhouderschap voor de helft naar de beurs gaat en voor de andere helft Amerikaans wordt.

De vraag is dan welke strategie de overheid zal volgen voor de kabelinfrastructuur. Ofwel blijven we bij het kwart aandeelhouderschap, in welke vorm dan ook – we moeten ons dan wel afvragen of dat realistisch is. Ofwel gaan we na in welke mate er een decretaal kader kan worden gemaakt over de universele dienstverlening. Voor de omroep gaat het om de Vlaamse Gemeenschap. Voor de andere elementen is er echter een probleem. In het arrest van het Arbitragehof van 13 juli 2005 wordt artikel 18 van het vroegere decreet vernietigd. Ik betwijfel dan ook dat we een aantal punten van de universele dienstverlening op het Vlaamse vlak kunnen realiseren. Ik kan me vergissen. Ik ben immers geen jurist. Wat zal de houding zijn zolang die universele dienstverlening niet decretaal of wettelijk is geregeld?

Als de federale overheid ook een regeling moet treffen, dan ben ik pessimistisch gestemd. Het is immers

een uitgesproken communautair dossier. Belgacom is een federaal dossier. Momenteel is er een harde concurrentiestrijd aan de gang tussen de twee grote distributeurs, namelijk Telenet en Belgacom. Als ik de rol van de overheden in de kabelinfrastructuur en bij de distributeurs bekijk, dan wordt er een toch wel merkwaardige discussie gevoerd. Wat Telenet betreft, is de overheid een belangrijke aandeelhouder in bepaalde vormen. Dat geldt ook voor Belgacom. In dat bedrijf heeft de overheid nog steeds een meerderheid van 0,5 percent. Is het verstandig dat de Vlaamse overheidsaandeelhouder in de clinch blijft gaan met de federale aandeelhouder? Uiteindelijk heeft dat alles te maken met belastinggeld in de brede betekenis van het woord. De vraag is wat het belang van de consument daarin is. Ik heb al verwezen naar de twee soorten digiboxen. De overheid kan daar ook een rol in spelen.

Mijnheer de minister, in welke mate waren de gemeentebesturen op de hoogte van het bod van Telenet? Welke besluitvormingsprocedure werd hierin gevolgd? Wat zijn de gevolgen voor de consument-kijker bij de zuivere intercommunales inzake het gebruik van interactieve televisie? Welke initiatieven kan de regering nemen om te komen tot een geïntegreerd kabellandschap? Het moet daarbij niet per se om een fusie gaan. Op technisch vlak hebben de zuivere intercommunales zeer belangrijke investeringen gedaan. Ze gebruiken een bandbreedte die beter is dan bij Telenet. Is er nog ruimte voor samenwerking? In welke mate acht u een debat ten gronde noodzakelijk over de toekomstige rol van de gemeentebesturen en intercommunales in de kabelinfrastructuur? De formele beslissing is genomen. In 2007-2008 moet er nog een fundamentele beslissing worden genomen. Op dat moment zouden mogelijk alle andere aandelen in de etalage worden gezet.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, net zoals de heer Decaluwe werd ik in 1995 voor het eerst verkozen voor het Vlaams Parlement. U was toen pas benoemd als voorzitter. Telenet was toen het eerste grote dossier van het eerste rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement, dat toen nog zetelde in de federale Kamer. Ik kan me die periode nog vrij goed voor de geest halen. Mijnheer Decaluwe, samen met u zat ik toen in de commissie voor Media.

Mijnheer Decaluwe, u stelt uw vraag aan de minister die toezicht houdt op de gemeenten. Ik ben niet

de baas van de gemeenten. Gemeenten zijn autonome besturen. Bij uitbreiding geldt dat ook voor de intercommunales. Wat ik doe, is nagaan of binnen de grenzen van de gemeentelijke autonomie, en bij uitbreiding van die voor de intercommunales, de beslissingen beantwoorden aan de wettelijkheid. Opportuniteitsstoetsen doen we niet. De meeste leden van deze commissie zijn ook actief op het gemeentelijk vlak. Ze willen dat we ons beperken tot de controle van de wettelijkheid. De vraag over de opportuniteit valt onder de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Daarover moet door de lokale overheid of door de intercommunale worden beslist. Vragen over strategische beslissingen moeten worden gesteld aan de minister van Media.

Uit de informatie die wij hebben bekomen, blijkt dat de beslissing met kennis van zaken is genomen. De vertegenwoordigers van de gemeenten waren aanwezig. Het gaat over middelen die toebehoren aan de gemeenten en de intercommunales. De beslissing valt binnen de grenzen van de wettelijkheid.

Wat wel een probleem kan vormen, is dat bepaalde afgevaardigden niet terugkoppelen en de gemeenteraad of het schepencollege niet informeren over beslissingen. Dat is ook een verantwoordelijkheid van de gemeenten. Binnen de intercommunales is alles gebeurd zoals het hoort. Het feit dat een zuivere intercommunale beslist om de kabelinfrastructuur bij te houden, is vanuit wettelijk oogpunt volledig correct. Er is geen wettelijk beletsel om te stellen dat dit niet kan.

Voor de kijker-consument is er weinig verschil. Het aanbod bij de zuivere intercommunales is zelfs iets groter dan bij de gemengde intercommunales. Ondertussen zijn er een aantal verschuivingen gebeurd. De kijker die wordt bediend door de zuivere intercommunale, ondervindt dus niet meteen een nadelig effect.

Mijnheer Decaluwe, u hebt verwezen naar Wallonië toen u het had over het geïntegreerd kabellandschap. De kabeldistributie wordt verzorgd door de gemeenten. In de jaren zeventig hebben zij die toevertrouwd aan intercommunales, hetzij in afzonderlijke maatschappijen, hetzij in de bestaande verenigingen voor energievoorziening. Het initiatief tot oprichting van Telenet is uitgegaan van de Vlaamse Regering. Ze beoogde daarmee een zo ruim mogelijke bekabeling van Vlaanderen te bereiken en nieuwe mogelijkheden van de kabel te exploreren, zonder dat werd ingegrepen in de lokale beheersstructuren. Een volledige integratie van het kabellandschap is er nooit

gekomen. Dat heeft echter zeker niet geleid tot een vershraling van het aanbod, noch van de kwaliteit van het aanbod. Thans stellen we vast dat dit kabellandschap verder gediversifieerd geraakt.

De gemeentebesturen hebben grondig nagedacht over hun rol in het kabellandschap. Naar mijn overtuiging zijn ze niet lichtvaardig te werk gegaan bij het aannemen van hun houding tegenover Telenet. De gemengde intercommunales hebben gekozen voor de verkoop van de infrastructuur met verdere inspraak in het beheer, terwijl de zuivere intercommunales hebben geopteerd voor het ter beschikking stellen van de infrastructuur met behoud van de eigendomsrechten. Beide opties zijn verdedigbaar. In de bestaande overlegstructuren, zowel in de gemengde als in de zuivere sector, komt al wat verband houdt met de kabeltelevisie en de rol van de gemeenten daarin, regelmatig aan bod en worden de beslissingen met de nodige zorg voorbereid. Gelet op de gemeentelijke autonomie lijkt het niet vanzelfsprekend dat de Vlaamse Regering zich hierin zou mengen.

Vragen over de opportuniteit moeten worden gesteld aan de daartoe bevoegde minister. Ik kan enkel nagaan of de genomen beslissingen wettig zijn. Geregeld wordt in deze commissie gezegd dat de gemeentelijke autonomie moet worden gerespecteerd. Als er beslissingen worden genomen, moeten wij die niet meteen ter discussie stellen. Dat is de hele idee van de subsidiariteit. Ook hier speelt die ten volle.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor het formeel-juridisch correcte antwoord. Ik heb vanzelfsprekend ook respect voor de gemeentelijke autonomie. Ik heb mijn vraag aan u gericht omwille van het intercommunaal gegeven. Ik zal ook de visie van minister Bourgeois vragen. Het is de taak van politici om het algemeen belang te dienen. Ik heb het voorbeeld gegeven van de twee verschillende digiboxen. Het moet toch mogelijk zijn daar een schaalvergroting door te voeren in het voordeel van de consument, en ook van de economie en technologie. Ik ben ook een grote voorstander van het gebruik van de kabelinfrastructuur in een modern economisch innovatief weefsel. Dat lijkt me een van onze grootste troeven. Zolang we er echter niet in slagen een geïntegreerd kabellandschap te bereiken – en ik heb het dan niet automatisch over fusie – is dit niet mogelijk. Momenteel heb ik het gevoel dat de mandatarissen niet voldoende zijn geïnformeerd over wat er in de toekomst zal gebeuren. Er schort

wat aan de interne communicatie, maar dat geldt niet enkel voor deze intercommunales.

Mijnheer de minister, ik denk dat we via de minister van Media moeten trachten om binnen onze bevoegdheden na te gaan hoever we kunnen gaan inzake de universele dienstverlening. Eventueel moeten over een aantal punten afspraken worden gemaakt met de federale collega's in het belang van de consument en van de Vlaamse economie.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Dit vrij technisch debat is permanent aan bod gekomen in de media. Ik stel me dan ook vragen over de onwetendheid van sommige gemeentelijke en stedelijke verantwoordelijken.

Wat de slechte doorstroming van informatie naar de gemeenteraden en schepencolleges betreft, is in het intercommunale decreet een punt opgenomen waarin staat dat dit jaarlijks minstens eenmaal moet worden geagendeerd. Daarbij brengt de afgevaardigde in de intercommunale verslag uit over de werking. De bedoeling is om de verkozenen te informeren en te vermijden dat mensen in intercommunales worden afgevaardigd als compensatie van een misgelopen schepenenmandaat of uit traditie. Afgevaardigden moeten verplicht worden om rekenschap af te leggen aan wie hun dat mandaat heeft gegeven.

Mijnheer Decaluwe, ik heb niets tegen uw filosofie om de zaken wat op elkaar af te stemmen en akkoorden op grotere schaal te sluiten. Wanneer men echter binnen de bestuursorganen kiest om zijn eigen weg te gaan, en dat gebeurt binnen de wettelijke grenzen, dan kan ik dat enkel vaststellen. Er is niets onwettelijks aan het bijhouden van de kabelinfrastructuur, zoals de zuivere intercommunales nu hebben beslist. Het staat u natuurlijk vrij om een decretaal initiatief te nemen maar dan moet iedereen zich daarachter scharen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Decaluwe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over een bijdrage van de burgemeester van Wemmel in het gemeentelijk informatieblad met betrekking tot de institutionele situatie in de Vlaamse Rand

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik heb u in het begin van dit jaar al een schriftelijke vraag gesteld over deze aangelegenheid. Op dat ogenblik stond het dossier over de splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde volop in de actualiteit. Op dat ogenblik was er ook een uitspraak in verband met de omzendbrief-Peeters.

De burgemeester van Wemmel stelde dat hij het behoud van de heersende institutionele situatie en de gezamenlijke houding – die een anti-houding was – van de zes burgemeesters van de Rand ondersteunde. Volgens mij ging het om een duidelijke politieke stellingname die niet hoort in een gemeentelijk informatieblad dat geacht wordt om gemeentelijke informatie te verstrekken. U kondigde aan dat u de zaak zou voorleggen aan de gouverneur van Vlaams-Brabant, die daarop een onderzoek zou instellen. Vervolgens zou u een standpunt innemen. Dat was op dat ogenblik een correct antwoord.

Intussen hebt u een standpunt ingenomen. U vindt het blijkbaar allemaal niet zo erg. U geeft wel toe dat het om een politiek standpunt gaat van de burgemeester. Aangezien echter dat standpunt op een serene wijze werd opgenomen en het standpunt van de burgemeester en het gemeentebestuur in een actueel debat verduidelijkt zonder te vervallen in aanvallen op andere personen of partijen, noch in duidelijke partijpolitieke propaganda, is dat voor u voldoende om deze zaak te klasseren.

Ik vrees dat die vergoelijkende houding verregaande gevolgen kan hebben, zeker in het licht van de komende gemeenteraadsverkiezingen. U zet daarmee het licht op groen voor gelijkaardige initiatieven, in de eerste plaats in de facilitairgemeenten maar mogelijk ook daarbuiten. Uw schriftelijk antwoord impliceert immers dat gemeentelijke bladen wel degelijk politieke standpunten van de meerderheid mogen bevatten zonder zelfs mogelijkheid tot repliek van de oppositie zolang deze op een serene wijze worden geformuleerd en zolang er geen politieke opponen-

ten rechtstreeks worden aangevallen. Dat is de teneur van uw antwoord.

Dit lijkt me niet te stroken met de inhoud van de omzendbrief BA 2000/02 van 4 februari 2000, die is verschenen in het Belgisch Staatsblad van 16 maart 2000. Daarin staat duidelijk dat het gemeentelijke infoblad tot doel heeft om de bevolking ‘op een neutrale en objectieve wijze te informeren over de organisatie en de werking van de diensten en over de gemeentelijke activiteiten’. Het gaat inderdaad om een officiële uitgave van de gemeenten en niet van de zittende meerderheid. Dat geeft weinig ruimte tot interpretatie.

Mijnheer de minister, hoe kunt u de politieke stellingname van de burgemeester van Wommel, die niet echt partijpolitiek is, daarmee in overeenstemming brengen? Ik dring erop aan dat u maatregelen treft. Zult u de omzendbrief van uw voorganger, ex-minister Sauwens, onverkort handhaven? Als dat het geval is, zou het nuttig zijn die brief opnieuw in herinnering te brengen en duidelijk te maken waarvoor een gemeentelijk informatieblad dient en niet mag dienen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u volgt de situatie op de voet. Ik heb mijn standpunt in mijn schriftelijk antwoord op de vraag 23 maart 2005 duidelijk verwoord. In het infoblad verwees de burgemeester naar de communautaire onderhandelingen die op dat ogenblik van start gingen, en die, aldus de burgemeester, rechtstreeks betrekking hebben op de gemeente en haar inwoners. De burgemeester stelde verder dat men in Wommel sinds het vastleggen van de taalgrens leeft in een klimaat van communautaire vrede en dat dit mee te danken is aan het speciaal taalregime. Hij schaaft zich achter de heersende institutionele situatie en zal de gemeenschappelijke houding die de zes burgemeesters van de Rand aannemen, respecteren.

Ik heb de gouverneur van Vlaams-Brabant om een onderzoek gevraagd naar de feiten. Op basis daarvan heb ik dan gesteld dat de burgemeester naar mijn mening met deze verklaring wel degelijk een politiek standpunt heeft ingenomen, maar dat dit niet beschouwd kan worden als louter ‘partijpolitieke propaganda’. Ik meen immers dat de burgemeester op een serene wijze en in redelijke bewoordingen een welbepaald standpunt met betrekking tot een actueel politiek debat heeft ingenomen, zonder daarbij

te vervallen in aanvallen op andere personen of partijen, noch in duidelijke partijpolitieke propaganda.

Hoewel ik het inhoudelijk niet eens ben met de stelling van de burgemeester, blijf ik bij mijn overtuiging dat de burgemeester in de gegeven omstandigheden, namelijk op het ogenblik dat een communautaire onderhandeling begon, een standpunt heeft ingenomen op een wijze die valt binnen de grenzen van hetgeen toelaatbaar kan worden geacht. Ik neem bijvoorbeeld aan dat andere gemeenten in hun infoblad een tegengestelde mening hebben vertolkt over deze problematiek. Voor zover dit op een serene wijze gebeurt, heb ik gemeend daartegen niet te moeten optreden. In die BHV-periode hebben bijna alle Vlaamse gemeenten moties goedgekeurd. Ik heb die ook allemaal ontvangen. Dikwijls werden die in het infoblad gepubliceerd.

De stellingname van de burgemeester is overigens niet strijdig met de inhoud van de omzendbrief van 4 februari 2000, waarnaar u verwijst. Deze omzendbrief handelt immers over ‘handelingen en beslissingen tijdens het jaar van de provincie- en gemeenteraadsverkiezingen’ en heeft hoofdzakelijk tot doel de lokale beleidsvoerders te wijzen op het feit dat de leden van het college van burgemeester en schepenen in het jaar van de verkiezingen, en zelfs daarbuiten, in het gemeentelijk informatieblad niet op een systematische wijze hun verwezenlijkingen van de afgelopen bestuursperiode op een rijtje mogen plaatsen. De publicatie in het infoblad van Wommel valt daar niet onder. Het gebeurde evenmin in een verkiezingsperiode.

De omzendbrief van voormalig minister Sauwens blijft onverkort van kracht, ook tijdens de eerstkomende verkiezingsperiode. Mocht er aanleiding toe bestaan, dan zal ik de besturen aan de inhoud van deze omzendbrief herinneren.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, de burgemeester van Wommel verwijst in het infoblad naar de communautaire vrede die er dankzij de institutionele situatie zou heersen. Het zou me te ver leiden om dat hier te weerleggen. De afgelopen jaren zijn ook in deze commissie ettelijke dossiers aan bod gekomen waaruit blijkt dat de communautaire vrede wel bestaat bij het gemeentebestuur van de faciliteitengemeenten, maar zeker niet bij de Vlaamse bevolking van die gemeenten.

Ik blijf erbij dat de richtlijnen van de omzendbrief, waarin specifiek de aandacht wordt gevestigd op de geplogenheden inzake de gemeentelijke informatiebladen, ook gelden buiten de periode van de gemeenteraadsverkiezingen. In de brief wordt helemaal geen onderscheid gemaakt tussen het feit of het om partijpolitieke propaganda gaat, dan wel of men politieke standpunten inneemt. Er staat heel duidelijk dat er op een neutrale en objectieve manier moet worden geïnformeerd over de organisatie en de werking van diensten en over de gemeentelijke activiteiten. Dat is duidelijk. Dat betekent dat andere aangelegenheden niet in de informatiebladen mogen worden verwerkt. Of het nu op een serene en vriendelijke manier gebeurt of niet, dat doet er niet toe.

Mijnheer de minister, u vergist zich als u stelt dat de bewuste publicatie geen overtreding van de omzendbrief uitmaakt. Ik stel voor dat u de richtlijnen nogmaals, en niet alleen met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen, in herinnering brengt. Het is niet de eerste keer dat er in de faciliteitengemeenten misbruik wordt gemaakt van de gemeentebladen om de eigen politieke opvattingen te ventileren. Ik blijf erbij dat dit niet kan.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb gezegd dat ik het inhoudelijk niet eens ben met de stelling van de burgemeester. De tekst werd gepubliceerd in een periode waarin in heel wat gemeentelijke infobladen dezelfde problematiek aan bod kwam. In de mate dat dit op een correcte en serene manier is gebeurd, hebben we beslist niet op te treden.

De omzendbrief-Sauwens blijft onverminderd van kracht. We zijn bijna in de echt kritieke periode beland. We zijn 1 jaar verwijderd van de gemeenteraadsverkiezingen. De verkiezingskoorts steekt stilaan de kop op. We volgen de zaken van nabij op. We zullen niet nalaten om de besturen te wijzen op hun verantwoordelijkheid en de beperkingen inzake het publiceren in het infoblad.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
